

การควบคุมบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทย

ความมั่นคงของบริษัทประกันวินาศภัย

จากขอบเขตและหลักการของการมีธุรกิจประกันวินาศภัยเพื่อช่วยบรรเทาทุกข์ โดยการโอนความเสี่ยงในกลุ่มผู้เอาประกันภัย โดยมีบริษัทประกันวินาศภัยเป็นผู้ดำเนินการ บริษัทประกันวินาศภัยจึงเป็นบริษัทที่ดำเนินการเพื่อสร้างความมั่นคงให้แก่ผู้เอาประกันภัย คือเมื่อมีความเสียหายเกิดขึ้นแก่ทรัพย์สินที่เอาประกันภัยไว้ ผู้เอาประกันภัยจะไม่เดือดร้อน บริษัทจึงจำเป็นต้องมีฐานะการเงินที่มั่นคง ตลอดเวลาที่ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยบริษัทต้องไม่ดำเนินการรับประกันภัยเพื่อหวังประโยชน์แก่ผู้ถือหุ้นหรือคณะกรรมการบริหารงานของบริษัทเท่านั้น แต่ต้องรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์ของผู้เอาประกันภัยเป็นสำคัญ ดังนั้น ธุรกิจประกันวินาศภัยจึงอยู่ภายใต้การควบคุมของพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐ พร้อมทั้งกฎกระทรวงและระเบียบต่าง ๆ ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยมีสำนักงานประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ มีหน้าที่รับผิดชอบและควบคุมตามพระราชบัญญัติดังกล่าว อย่างไรก็ตามบริษัทประกันวินาศภัยจะต้องดำเนินการธุรกิจที่มีความมั่นคง สามารถให้ความคุ้มครองแก่ผู้เอาประกันภัยและให้ประโยชน์อย่างแท้จริง ในฐานะที่เป็นสถาบันทางการเงินประเภทหนึ่งที่มีบทบาทต่อสังคมและเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมาก

- บริษัทประกันวินาศภัยที่ดำเนินธุรกิจเพื่อให้เกิดความมั่นคงจะต้องประกอบไปด้วย
๑. ประกอบธุรกิจด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ให้ความยุติธรรมแก่ผู้เอาประกันภัย

๑. เต็มสุข บุญภิรักษ์, "การวัดความมั่นคงของบริษัทประกันภัย," วารสารสำนักงานประกันภัย ๑ (มกราคม - มีนาคม ๒๕๑๔), ๒๑ - ๒๕.

จุดที่โลกแล้วในบทที่ ๑ ในหลักการประกันวินาศภัยว่าธุรกิจประกันภัยไม่เหมือนธุรกิจอื่นที่ถือการความซื่อสัตย์สุจริตเท่านั้น แต่ถือการความซื่อสัตย์สุจริตเป็นอย่างยิ่ง เพราะไม่ใ้ค่าเน้นธุรกิจเพื่อแสวงหาผลกำไรให้ไ้มากที่สุด (Maximized Profit) แต่บริษัทประกันวินาศภัยมีวัตถุประสงค์ในการให้ความคุ้มครองแก่ผู้เอาประกันภัยซึ่งได้มอบความไว้วางใจให้กับบริษัท เมื่อเกิดความเสียหายแล้วจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้กับผู้เอาประกันภัย ฉะนั้น บริษัทต้องไม่ดำเนินการเพื่อเอาเปรียบผู้เอาประกันภัย หรือฉวยโอกาสเพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของผู้เอาประกันภัยในกรณีต่าง ๆ คือ

๑.๑ กรมธรรม์ประกันภัยต้องไม่มีข้อความคลุมเคลือหรือเงื่อนไขที่หาให้เข้าใจยาก และยกเว้นความรับผิดชอบที่เกินกว่าผู้เอาประกันภัยจะคาดไว้ตามสภาพปกติกับทั้งต้องมีการอบรมผู้แทนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของบริษัทในอันที่จะชี้แจงให้ผู้เอาประกันภัยทราบถึงข้อเท็จจริงในเงื่อนไขของกรมธรรม์ประกันภัยนั้น ๆ

๑.๒ ต้องไม่ประวิงเวลาการจ่ายค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทต้องพึงจ่ายตามสัญญาประกันภัย

๑.๓ ต้องไม่พยายามลดความรับผิดชอบของบริษัท หรือยกเอาการกระทำของผู้เอาประกันภัยที่มีไปปฏิบัติตามสัญญา เพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์และโดยสุจริตมาเป็นข้ออ้างในการปฏิเสธความรับผิดชอบของตนตามกรมธรรม์ หรือลดจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่จะต้องจ่ายนั้น

๑.๔ ต้องไม่ดำเนินการแข่งขันกับบริษัทอื่นในทางที่ไม่ถูกต้อง เพื่อหวังให้บริษัทนั้นต้องเลิกกิจการไป หรือเพื่อแย่งชิงผู้เอาประกันภัยให้ทำประกันภัยกับบริษัท เช่น การล่อลวงเอาเบี้ยประกันให้ บอกให้ผู้เอาประกันภัยเข้าใจผิดในเงื่อนไขกรมธรรม์ เช่น การจ่ายชดเชยค่าเสียหายตามเงื่อนไขกรมธรรม์

๑.๕ ต้องไม่โฆษณาชักจูง ให้ผู้เอาประกันภัยเข้าใจผิดในฐานการเงินของบริษัท

๒. ลงทุนในธุรกิจหรือหลักทรัพย์ที่มีความมั่นคง และถูกต้องตามกฎหมาย หน้าที่ที่สำคัญของบริษัทอีกประการหนึ่งคือการนำเงินของบริษัทไปลงทุน รายได้จากการลงทุนจะมีส่วนช่วยแก่ผู้หากการขาดทุนจากการรับประกันภัย แม้จะมีกฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒ เป็นแนวทางและควบคุมการลงทุนของบริษัทประกันวินาศภัยแล้วก็ตาม แต่ในการลงทุนแสวงหาผลประโยชน์บริษัทควรจะต้องดำเนินการดังนี้คือ

๒.๑ ต้องกระจายการลงทุนออกไปอย่างกว้างขวางในแต่ละประเภทของแหล่งที่จะทำการลงทุน มิใช่ลงทุนในธุรกิจหรือหลักทรัพย์ประเภทใดประเภทหนึ่งมากหรือน้อยจนเกินไป จนทำให้เกิดความเสี่ยงในการสูญเสียจำนวนเงินที่นำไปลงทุน หรือได้ผลตอบแทนที่น้อยและต่ำกว่ารายได้อื่นๆ ควรจะคิดเพื่อให้อยู่กับการขาดทุนจากการประกันภัยและมีผลกำไรเกิดขึ้นบ้าง เพื่อเป็นผลตอบแทนของการดำเนินธุรกิจ

๒.๒ ต้องเฉลี่ยการลงทุนไปในธุรกิจหรือหลักทรัพย์ต่าง ๆ ที่มีความมั่นคงและปลอดภัย และให้ผลตอบแทนสูงที่สุดทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

๒.๓ ต้องทำการลงทุนเฉพาะในธุรกิจและหลักทรัพย์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

๓. คำเนินธุรกิจให้มีฐานะการเงินที่มั่นคง ซึ้งนี้เป็นหลักสำคัญในการให้ความปลอดภัยและให้ความคุ้มครองแก่ผู้เอาประกันภัยได้ตามวัตถุประสงค์ของการประกันวินาศภัย บริษัทประกันวินาศภัยควรมีความมั่นคงอยู่ตลอดเวลาที่ประกอบธุรกิจประกันภัย เพราะจะต้องเตรียมพร้อมอยู่เสมอเพื่อจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัย โดยไม่ประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทนแต่อย่างใด ดังนั้น การที่บริษัทประกันวินาศภัยจะมีฐานะการเงินมั่นคงจะต้องประกอบไปด้วย

๓.๑ คำร่งเงินกองทุนครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด

๓.๒ ทรัพย์สินของบริษัทต้องมีตัวตนและบริษัทต้องคำร่งทรัพย์สินที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ง่ายไว้จำนวนหนึ่ง เพื่อความพร้อมในการจ่ายค่าสินไหมทดแทนรายใหญ่ ๆ

๓.๓ ต้องมีเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินงานเพียงพอ บริษัทต้องพร้อมที่จะจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัยได้ตลอดระยะเวลาที่ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย

๓.๔ ต้องเก็บเงินสำรองไว้ดังนี้

- ๓.๔.๑ เงินสำรองสำหรับความเสียหายที่ยังไม่ครบกำหนด
- ๓.๔.๒ เงินสำรองสำหรับค่าสินไหมทดแทนค้างจ่าย
- ๓.๔.๓ เงินสำรองเพื่อเหตุฉุกเฉิน

๓.๕ อัตราค่าสินไหมทดแทนและอัตราค่าใช้จ่ายของบริษัทควรจะต้องมีอัตราส่วนที่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ สม่่าเสมอและควรเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ถ้าหากแตกต่างกันในทางที่แสดงให้เห็นว่าบริษัทประสพค่าสินไหมทดแทนและค่าใช้จ่ายสูงกว่าปกติติดต่อกัน แสดงให้เห็นถึงความผิดปกติในการดำเนินงานซึ่งควรจะต้องทำการตรวจสอบและแก้ไขให้ดีขึ้น

๓.๖ การจ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้นของบริษัทควรจ่ายจากกำไรจากการลงทุน ส่วนกำไรจากการประกอบการควรสะสมไว้เป็นส่วนเกินเพื่อคุ้มครองแก่ผู้ประกอบการด้วยกันต่อไป เพราะกำไรจากการลงทุนเท่านั้นที่ถือว่าเป็นรายได้ของผู้ถือหุ้น แต่ในกรณีที่เกิดการขาดทุนจากการประกอบการ การจ่ายเงินปันผลแก่ผู้ถือหุ้นของบริษัทควรจ่ายจากกำไรสุทธิ คือกำไรจากการลงทุนหักด้วยขาดทุนจากการประกอบการแล้ว

๓.๗ ต้องมีการกระจายการเสี่ยงภัย หมายความว่า การรับประกันภัยรายหนึ่ง ๆ ไม่มากเกินไปจนอาจเห็นได้ว่า ถ้าทรัพย์สินนั้นมีความเสียหายเกิดขึ้นอาจทำให้บริษัทไม่สามารถจ่ายค่าสินไหมทดแทนได้ หรือทำให้บริษัทมีฐานะการเงินไม่มั่นคง หรือต้องหยุดประกอบการธุรกิจประจำวันวินาศภัย และถ้าต้องรับประกันภัยรายใดเกินกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนดไว้จะต้องนำส่วนที่เกินไปประกันต่อทันที ซึ่งการประกันต่อคือการกระจายความเสี่ยงภัยที่เกิดจากการรับประกันภัยหนึ่ง ๆ ไปยังผู้ประกอบการประกันภัยอื่น ๆ

๓.๘ กำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยที่ไม่ต่ำจนเกินไปอันอาจทำให้บริษัทขาดทุน หรือไม่ดำเนินการแข่งขันโดยลดอัตราเบี้ยประกันจนเห็นได้ว่าอัตราเบี้ยประกันภัยต่ำกว่าต้นทุนการประกันภัย

๓.๙ ต้องมีการควบคุมภายในที่ดี กล่าวคือ ต้องไม่ปล่อยให้ตัวแทนนายหน้าคางชำระเบี้ยประกันเป็นเวลานาน และจำนวนมากเกินสมควรอันก่อให้เกิดหนี้สูญในที่สุด ควบคุมพนักงานที่ทำการสำรวจความเสียหายของบริษัท พนักงานการเงินมิให้กระ-

ทำการทุจริตต่อบริษัท ที่สำคัญที่สุดก็คือกรรมการต้องไม่ดำเนินการใด ๆ เพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว

๔. ขยายกิจการเพื่อให้ประชาชนได้รับความคุ้มครองจากการประกันภัย บริษัทประกันวินาศภัยต้องพยายามขยายกิจการให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพราะความคุ้มครองจากการประกันภัยเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับประชาชนที่มีปริมาณเพิ่มขึ้น ในการขยายกิจการบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทยมักจะประสบปัญหาอยู่เสมอ กล่าวคือค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานจะสูงกว่าอัตราการเพิ่มของรายได้นอกจากนี้ บางบริษัทประสบผลการขาดทุนจากการดำเนินงานอันมีสาเหตุมาจากการบริหารงานที่ขาดประสิทธิภาพ ไม่มีการเลือกภัยที่ดีทำให้้อัตราค่าสินไหมทดแทนสูง ดังนั้น อุปสรรคที่สำคัญในการขยายงานของบริษัทอีกประการหนึ่งก็คือ การที่บริษัทมักจะประสบผลขาดทุนจากการดำเนินงาน ทำให้ไม่สามารถจ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้นของบริษัทได้ ประชาชนทั่วไปจึงไม่สนใจที่จะซื้อหุ้นของบริษัท ฉะนั้น บริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทยส่วนใหญ่จึงมีลักษณะ เป็นบริษัทครอบครัวมีใช้บริษัทมหาชน

ตามที่กล่าวมาแล้วจะเห็นว่า ธุรกิจประกันภัยมีลักษณะพิเศษกว่าธุรกิจการค้าอื่นโดยทั่วไป เพราะต้องดำเนินงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่ดำเนินการเพื่อมุ่งหวังกำไรสูงสุดและการที่จะถือว่าบริษัทมีฐานะการเงินมั่นคงก็มีได้หมายความว่าบริษัทมีเงินทุนมาก หรือมีทรัพย์สินเกินกว่าหนี้สินแต่อย่างใดจะต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบอื่น ๆ รวมทั้งลักษณะของการดำเนินงานของบริษัทอีกด้วย ฉะนั้น ขนาดของบริษัทจึงมิได้เป็นสิ่งสำคัญเพียงอย่างเดียวในการวัดความมั่นคงของบริษัทแต่ต้องขึ้นกับองค์ประกอบต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้ว พร้อมทั้งความสามารถของบริษัทที่จะเผชิญต่อความเปลี่ยนแปลงใด ๆ โดยรักษาอัตราค่าเสียหายและค่าสินไหมทดแทนได้ในระดับที่ไม่ต้องประสบผลขาดทุน

การควบคุมบริษัทประกันวินาศภัยโดยรัฐบาล

จากการที่ธุรกิจประกันวินาศภัยได้ให้ความคุ้มครอง บรรเทาทุกข์ในความเดือดร้อนของประชาชน และประชาชนก็ไ้ร่วมกันไ้ยอมมอบความไว้วางใจต่อบริษัท

ประกันภัย ในการที่จะให้ความช่วยเหลือเมื่อเกิดภัยพิบัติต่าง ๆ รัฐบาลก็ได้ให้หลักประกันเพิ่มเติมเพื่อคุ้มครองแก่ผู้เอาประกันภัยที่จะได้รับการบรรเทาทุกข์อย่างแน่นอนจากบริษัทประกันภัย โดยการออกพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐ เพื่อควบคุมทั้งการเริ่มจัดตั้งบริษัทประกันวินาศภัย การดำเนินการรับประกันภัย การลงทุนเพื่อหารายได้ การมีตัวแทนประกันวินาศภัย และนายหน้าประกันภัย ทั้งนี้ กฎหมายนี้ไม่ใช่เพื่อความคุ้มครองแก่ผู้เอาประกันภัยอย่างเดียว แต่คุ้มครองให้ถึงผู้ทำเป็นธุรกิจประกันวินาศภัยและธุรกิจการประกันวินาศภัยด้วย

การควบคุมบริษัทฯ โดย พ.ร.บ. ประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐

๑. การประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย จะกระทำได้อเมื่อได้จัดตั้งเป็นรูปบริษัทจำกัดแล้ว และ เมื่อได้จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัดแล้วจะต้องวางหลักทรัพย์ประกันไว้กับนายทะเบียนเป็นหลักทรัพย์ประกันมีมูลค่าคงคั่งไปนี้ (มาตรา ๖ - ๑๘ ของ พ.ร.บ. ประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐)

๑. หนึ่งล้านบาทสำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยทางทะเลและการขนส่ง
๒. หนึ่งล้านสองแสนห้าหมื่นบาทสำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยประเภทไฟประเภทหนึ่งหรือหลายประเภท โดยไม่รวมการประกอบธุรกิจประกันภัยทางทะเลและการขนส่ง
๓. หนึ่งล้านห้าแสนบาทสำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยประเภทไฟประเภทหนึ่งหรือหลายประเภทโดยรวมทั้งการประกอบธุรกิจประกันภัยทางทะเลและการขนส่งด้วย

หลักทรัพย์ของบริษัทที่ตองวางไว้กับนายทะเบียนจะเป็นเงินสด พันธบัตรรัฐบาลไทย หรือทรัพย์สินอย่างอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาก็ได้ ในกรณีที่หลักทรัพย์ประกันของบริษัทใดมีมูลค่าลดลงต่ำกว่าที่กำหนด ให้นายทะเบียนสั่งให้บริษัทนั้นนำหลักทรัพย์มาเพิ่มเติมจนครบจำนวนที่กำหนด ในทางกลับกันถ้าหลักทรัพย์ประกันของบริษัทใดมีมูลค่าเพิ่มขึ้นกว่าที่กำหนดบริษัทนั้นอาจขอถอนหลักทรัพย์ประกันส่วนที่เพิ่ม

ขึ้นได้ (มาตรา ๒๗ - ๒๘)

นอกจากจะต้องวางหลักทรัพย์เป็นประกันแล้ว บริษัทต้องค้ำวงไว้ซึ่งเงินกองทุนตามประเภทของการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยดังต่อไปนี้

๑. ไม่น้อยกว่าสองล้านหาแสนบาท สำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยทางทะเลและการขนส่ง
๒. ไม่น้อยกว่าสามล้านหาแสนบาท สำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยประเภทใดประเภทหนึ่งหรือหลายประเภท โดยไม่รวมการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยทางทะเลและการขนส่ง
๓. ไม่น้อยกว่าสามล้านหาแสนบาท สำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยประเภทใดประเภทหนึ่งหรือหลายประเภท โดยรวมทั้งการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยทางทะเลและการขนส่ง

๒. การควบคุมการดำเนินงาน บริษัทประกันวินาศภัยนอกจากจะประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยแล้ว บริษัทจะลงทุนประกอบธุรกิจอื่นใดก็ได้ที่เฉพาะที่กำหนดในกฎกระทรวง การดำเนินงานประกันวินาศภัยของบริษัทใดมีกฎหมายเพื่อควบคุมการดำเนินการรับประกันวินาศภัยดังนี้

๒.๑ กรมธรรม์ประกันภัยที่บริษัทออกให้แก่ผู้เอาประกันภัยต้องเป็นไปตามแบบและข้อความที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบ ทั้งนี้ ให้รวมทั้งเอกสารประกอบหรือแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัยนั้นด้วย (มาตรา ๒๑)

๒.๒ อัตราเบี้ยประกันภัยที่บริษัทกำหนด จะต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน (มาตรา ๒๒)

๒.๓ ห้ามมิให้บริษัทกระทำการดังต่อไปนี้ (มาตรา ๒๓)

๒.๓.๑ รับประกันวินาศภัยราย เดียวกันหรือหลายราย รวมกัน เพื่อวินาศภัยอันเดียวกันภายในเขตที่นายทะเบียนกำหนด โดยมีจำนวนเงินเกินกว่าร้อยละสิบของเงินกองทุน เว้นแต่จะ ได้รับความอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียน

๒.๓.๒ ลงทุนโดยมิได้รับความอนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงพาณิชย์

- ๒.๓.๓ ฝากเงินไว้ที่อื่นนอกจากที่ธนาคาร
- ๒.๓.๔ เก็บเงินสละไว้ที่อื่นนอกจากที่สำนักงานของบริษัท
- ๒.๓.๕ จ่ายเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดให้แก่กรรมการผู้จัดการ
ที่ปรึกษา พนักงานหรือลูกจ้างของบริษัท เพื่อเป็นค่านายหน้าหรือค่าตอบแทนสำหรับ
หรือเนื่องจากธุรกิจ หรือการกระทำใด ๆ เว้นแต่จำเริญ เงินเดือน โบนัส หรือ
เงินอย่างอื่นที่พึงจ่ายตามปกติ
- ๒.๓.๖ จ่ายเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดให้แก่ตัวแทนประกันวินาศภัย
หรือนายหน้าประกันวินาศภัย นอกจากเงินค่าจ้างหรือบำเหน็จที่พึงจ่ายตามปกติ
- ๒.๓.๗ จ่ายเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดล่วงหน้า ให้แก่บุคคลใดเป็น
ค่านายหน้า หรือค่าตอบแทนสำหรับงานที่จะทำให้แก่บริษัท
- ๒.๓.๘ จ่ายบำเหน็จให้แก่บุคคลที่ช่วยให้มีการทำสัญญาประกันภัย
ซึ่งมิใช่ตัวแทนประกันวินาศภัยของบริษัทหรือนายหน้าประกันวินาศภัย
- ๒.๓.๙ ขอหรือมีไว้ซึ่งอสังหาริมทรัพย์ เว้นแต่เพื่อใช้เป็นสถานที่
สำหรับประกอบธุรกิจหรือสำหรับใช้เพื่อสวัสดิการของพนักงานและลูกจ้างของบริษัทตาม
สมควร หรือเป็นการซื้ออสังหาริมทรัพย์ที่จำนองไว้กับบริษัทนั้นจากการขายทอดตลาดโดย
คำสั่งศาล
- ๒.๓.๑๐ ให้ประโยชน์เป็นพิเศษแก่ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์
ตามกรมธรรม์ประกันภัยนอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในกรมธรรม์ประกันภัย
- ๒.๓.๑๑ รับชำระเบี้ยประกันภัยจากผู้เอาประกันภัยลดลงต่ำกว่า
จำนวนที่คงชำระ
- ๒.๓.๑๒ ตั้งหรือมอบหมายบุคคลอื่นนอกจากตัวแทนประกันวินาศภัย
หรือพนักงานของบริษัทซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงินเป็นผู้รับชำระเบี้ยประกันภัย
- ๒.๓.๑๓ ออกกรมธรรม์ประกันภัยซึ่งไม่มีลายมือชื่อของกรรมการ
ผู้มีอำนาจผูกพันบริษัทตามที่จดทะเบียนไว้ หรือไม่มีลายมือชื่อของผู้จัดการสาขาของ
บริษัทต่างประเทศตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยแล้วแต่กรณี

๒.๓.๑๔ โฆษณาจริงใจอันเป็นที่จริงหรือเกินความจริงเกี่ยวกับ
บริษัทหรือธุรกิจประกันวินาศภัยของบริษัท

๒.๔ ในการติดต่อกับประชาชน ต้องเปิดทำงานตามวันและ เวลาตามที่
รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา. (มาตรา ๒๖)

๒.๕ สำหรับบริษัทที่รับประกันอัคคีภัย เมื่อบริษัททำสัญญาประกันอัคคีภัย
รายใดให้บริษัทยื่นรายการเกี่ยวกับการรับประกันอัคคีภัยตามแบบที่นายทะเบียนกำหนดต่อ
เจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามวันนับแต่วันที่ไต่ทำสัญญาประกันอัคคีภัยรายนั้น และ
พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะเข้าไปในสถานที่ตั้งของทรัพย์สินที่เอาประกันอัคคีภัยได้
เพื่อทำการตรวจสอบเพื่อทราบราคาของทรัพย์สินที่เอาประกันภัยได้ ทั้งนี้ ต้องในระ-
หว่างพระอาทิตย์ขึ้น ถึงพระอาทิตย์ตกซึ่งผู้เอาประกันภัยหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต้องให้
ความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มาทำการตรวจสอบนั้น

๒.๖ ในกรณีที่พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามประมวลกฎหมายวิธี-
พิจารณาความอาญา พบว่าวินาศภัยที่เกิดขึ้นแก่ทรัพย์สินที่เอาประกันภัยนั้นเกิดขึ้นด้วยความ
ทุจริตของผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัย ให้พนักงานสอบสวน
แจ้งเหตุที่สงสัยนั้นไปยังนายทะเบียนซึ่งมีอำนาจออกคำสั่งไปยังบริษัทให้งดการจ่ายค่าสิน-
ไหมทดแทนตามกรมธรรม์ประกันภัยรายนั้น (มาตรา ๓๑)

๒.๗ ให้บริษัทจัดทำสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีเกี่ยวกับธุรกิจ * ของ
บริษัทตามแบบและรายการที่นายทะเบียนกำหนด และให้บริษัทส่งรายการที่เกิดขึ้นใน
สมุดทะเบียนและสมุดบัญชีไม่ช้ากว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่เกิดรายการนั้น ๆ ขึ้น บริษัทต้อง
เก็บรักษาสมุดทะเบียนและสมุดบัญชี ซึ่งสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีที่บริษัทจะต้องทำ
แยกได้เป็นคั้งนี้ (มาตรา ๓๒)

๒.๗.๑ สมุดทะเบียนรับประกันวินาศภัย จะต้องจัดทำตามแบบ

ทบ. ๑

* คู่มือแบบสมุดทะเบียนและสมุดบัญชี ในภาคผนวก ก.

- ๒.๗.๒ สมุคทะ เบียนเอาประกันค้อ จะค้องจัดหำค้ำมแบบ ทบ.๒
 ๒.๗.๓ สมุคทะ เบียนค้ำสินใหม่ทกแทน จะค้องจัดหำค้ำมแบบ ทบ.๓
 ๒.๗.๔ สมุคทะ เบียนใหญ่ม จะค้องจัดหำค้ำมแบบ ทบ.๔
 ๒.๗.๕ สมุคทะ เบียนพันธบ์คร์ จะค้องจัดหำค้ำมแบบ ทบ.๕
 ๒.๗.๖ สมุคทะ เบียนหุนหรือหุนกู จะค้องจัดหำค้ำมแบบ ทบ.๖
 ๒.๗.๗ สมุคทะ เบียนอสังหาริมทรัพย์ จะค้องจัดหำค้ำมแบบ ทบ.๗
 ๒.๗.๘ สมุคทะ เบียนทรัพย์สินค้ำเงินงาน จะค้องจัดหำค้ำมแบบ ทบ.๘
 ๒.๗.๙ สมุดบัญชีเงินสด ค้ำมแบบ บช.๑
 ๒.๗.๑๐ สมุดบัญชีแยกประเภทรายค้อ ค้ำมแบบ บช.๒
 ๒.๗.๑๑ สมุดบัญชีแยกประเภทรายจ่าย ค้ำมแบบ บช.๓
 ๒.๗.๑๒ สมุดบัญชีแยกประเภททั่วไป ค้ำมแบบ บช.๔

การลงรายการในสมุคทะ เบียนและสมุดบัญชีค้องลงให้ถูกค้องและครบถ้วน
 ทุกขงในรายการที่ก้ำหนดและค้องเก็บรักษาสมุคทะ เบียนและสมุดบัญชีไว้ที่สำนัคงานของ
 บริษัทเป็นเวลา ๑๐ ปี นับแต่วันลงรายการครั้งสุดท้ายหรือนับแต่วันที่บริษัทพ้นจากควำ
 รับผิดชอบรายการที่มีความรับผิดชอบหลังสุด ทั้งนี้ แล้วแต่อย่างไหนจะยาวกว่ากัน (มาตรา
 ๓๓ พ.ร.บ. ประกันวินาศภัย)

๒.๘ ให้บริษัทส่งรายงานประจำปีแสดงฐานะ การเงินและกิจการ ของ
 บริษัทค่อนายทะ เบียน สำหรับริบทปีปฏิทินที่ล่วงมาแล้วค้ำมแบบและรายการที่นายทะ เบียน
 ก้ำหนดภายใน ๑๕๐ วัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทินและถ้าเป็นบริษัทซึ่ง เป็นสาขาของ บริษัทประ-
 กันวินาศภัยต่างประเทศ ให้ส่งรายงานประจำปีของ บริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศที่
 ตนเป็นสาขาควภายใน ๑๕๐ วัน นับแต่วันสิ้นปีบัญชีของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศ
 นั้น ถ้ารายงานประจำปีของบริษัทส่งไม่ถูกค้องหรือไม่มีรายการครบถ้วนบริบูรณ์ให้นายทะ-
 เบียนมีอำนาจสั่งให้บริษัทแก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกค้องหรือครบถ้วนบริบูรณ์ภายในเวลาที่นาย
 ทะ เบียนก้ำหนด อีกทั้งไม่ว่าก่อนหรือหลังก้ำหนดระยะเวลาที่จะค้องส่งรายงานประจำปี
 นายทะ เบียนจะสั่งให้บริษัทส่งรายงานหรือเอกสารใด ๆ เกี่ยวกับฐานะการเงินหรือกิจ-

การของบริษัทก็ได้ พร้อมกันนี้ให้บริษัทประกาศรายการขอตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด แสดงสินทรัพย์และหนี้สินที่มีอยู่ในวันสิ้นปีปฏิทินภายใน ๑๕ วันหลังจากส่งรายงาน ในหนังสือพิมพ์รายวันและให้ปิดประกาศไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานใหญ่ และสำนักงานสาขาของบริษัท ไม่น้อยกว่า ๓๐ วันด้วย (มาตรา ๓๕ - ๓๘)

๒.๕ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจตรวจสอบกิจการและฐานะการเงินของบริษัท ซึ่งในการนี้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ

๒.๕.๑ เข้าไปในสำนักงานของบริษัทในระหว่างเวลาทำงานเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริง ทั้งสามารถเรียกเอาเอกสารหรือหลักฐานอื่นๆ จากกรรมการผู้จัดการที่ปรึกษา พนักงานหรือลูกจ้างของบริษัท และสอบถามบุคคลดังกล่าวนี้ซึ่งในการนี้บุคคลดังกล่าวต้องให้ความสะดวกตามสมควร

๒.๕.๒ เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกเพื่อตรวจสอบหรือประเมินราคาทรัพย์สินของบริษัท

๒.๕.๓ สั่งให้บริษัทหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจประกันวินาศภัยของบริษัทส่งเอกสารหรือหลักฐานอื่น ๆ

๒.๕.๔ เรียกบุคคลดังกล่าวในข้อ ๒.๕.๑ หรือ ๒.๕.๓ มาให้ถ้อยคำหรือจะสั่งให้บุคคลดังกล่าวยื่นคำชี้แจงแสดงข้อเท็จจริงตามที่ต้องการก็ได้ (มาตรา ๓๙)

จะเห็นได้ว่าได้มีการออกกฎหมายควบคุมตั้งแต่การเริ่มจัดตั้งบริษัทประกันวินาศภัย พร้อมทั้งคุณลักษณะของการจะเป็นบริษัทประกันวินาศภัย และเมื่อได้มีการจัดตั้งขึ้นเป็นบริษัทแล้ว เพื่อเป็นหลักประกันของการดำเนินงานก็ได้มีการกำหนดให้ต้องมีหลักทรัพย์เป็นประกันวางไว้กับนายทะเบียนอีกทั้งต้องดำรงเงินกองทุนขั้นต่ำของการประกอบกิจการวินาศภัยแต่ละประเภทไว้ด้วย ในขณะที่การดำเนินงานเกี่ยวกับการรับประกันวินาศภัยก็ถูกควบคุมไว้ทุกด้านทั้งด้านการออกกรมธรรม์ อัตราเบี้ยประกันและการให้พนักงานเจ้าหน้าที่เขาตรวจสอบทรัพย์สินใดทุกขณะว่าทรัพย์สินเหล่านั้นมีตัวตนจริงและมีมูลค่าตามที่รายงานไว้หรือไม่ ให้มีการจัดทำสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีพร้อมทั้งรายงานผลการดำเนินงานให้นายทะเบียน

ทราบเป็นประจำทุกปี เพื่อจะได้มีการตรวจสอบและวิเคราะห์ฐานะการเงินอยู่เป็นประจำ
ว่าขณะนี้มีบริษัทมีฐานะการเงินเป็นอย่างไร มันคงพอหรือไม่ในการที่จะดำเนินกิจการรับ
ประกันวินาศภัยต่อไป ซึ่งถ้าปรากฏว่า

๑. มีหนี้สินเกินกว่าทรัพย์สินหรือมีฐานะการเงินไม่มั่นคงอันอาจจะเกิดความ
เสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน

๒. ฝ่ายเนบพัตยุติแห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐ หรือกฎ
กระทรวงเงินโอนให้รัฐมนตรีกำหนด หรือประกาศที่ออกหรือกำหนดความความในพระราช
บัญญัติหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดี นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการ
ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งอาจจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน

๓. หยุดประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

๔. ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอา
ประกันภัยหรือประชาชน และหรือ

๕. ประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทนหรือประวิงการคืนเบี้ยประกันภัยที่ต้อง
จ่ายหรือคืนโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือจ่ายหรือคืนไปโดยไม่สุจริต

ไม่ว่าข้อใดข้อหนึ่งใน ๕ ข้อนี้ รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบ
ธุรกิจประกันวินาศภัยได้ (มาตรา ๔๓)

นอกจากนี้หากบริษัทใดประสงค์จะเลิกกิจการให้บริษัทนั้นแจ้งความประสงค์ที่
จะเลิกกิจการต่อนายทะเบียนให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันเลิกกิจการ ใน
กรณีที่บริษัทซึ่งเป็นสาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศเลิกกิจการ ให้มีการชำระ
บัญชี ในการชำระบัญชียินให้มีความในมาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ มาใช้
บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๔๒) ซึ่งการที่ต้องกำหนดว่าบริษัทใดประสงค์จะเลิกกิจการ
ต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบนั้น ก็เพื่อการควบคุมดูแลให้บริษัทจ่ายคืนเบี้ยประกันค่าสิน
ไหมทดแทนคงค้างให้แก่ผู้เอาประกันภัยก่อนเจ้าหน้าที่รายอื่นใด เป็นการคุ้มครองผลประโยชน์
ของตนให้แก่ผู้เอาประกันภัยที่ไคมอบความไว้วางใจแก่บริษัทประกันวินาศภัยนั้นไว้แล้ว
นอกจากนี้จะได้มีการตรวจสอบการทุจริตที่อาจจะเกิดขึ้นได้ในการดำเนินธุรกิจประกัน

ประกันวินาศภัยนั้น ๆ อันจะมีผลกระทบกระเทือนต่อผู้เอาประกันภัย หรือผู้มีส่วนได้เสีย
คนอื่น ในบริษัทประกันวินาศภัยนั้น ๆ

การควบคุมเกี่ยวกับการลงทุนแสวงหาผลประโยชน์

เนื่องจากเงินที่บริษัทจะนำไปลงทุนได้ ส่วนที่หนึ่งคือ ส่วนของเงินกองทุนที่กิจการ
มีอยู่ เงินกองทุนเป็นส่วนสำคัญที่จะแสดงความมั่นคงทางฐานะการเงิน ส่วนที่สองคือจาก
เบี้ยประกันที่บริษัทได้รับจากผู้เอาประกัน ซึ่งค่าเบี้ยประกันที่บริษัทได้รับจากผู้เอาประกัน
เป็นค่าตอบแทนในบริการที่บริษัทได้ให้ความคุ้มครองแก่ผู้เอาประกันในการที่เมื่อเกิดวินาศภัย
ต่าง ๆ ขึ้น บริษัทจะต้องมีเงินพร้อมเสมอที่จะจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้กับผู้เอาประกันได้
ฉะนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องระมัดระวังมิให้เงินค่าเบี้ยประกันภัยนั้นสูญเสียไปในการลงทุน ส่วน
ที่สามคือเงินสำรองเพื่อการเสี่ยงภัยซึ่งบริษัทได้กันไว้เพื่อภัยอันอาจจะเกิดขึ้นได้ สำหรับ
กรรมกรรมประกันภัยที่ยังมีผลบังคับอยู่ ฉะนั้น ในการลงทุนต้องทำการลงทุนด้วยความรอบ
คอบ เพราะถ้าเกิดการสูญเสียเงินลงทุนก็จะเกิดผลกระทบกระเทือนต่อฐานะการเงินของ
บริษัท และต่อความไม่มีหลักประกันที่มั่นคงแก่ผู้เอาประกัน ฉะนั้น รัฐบาลจึงได้ออกกฎ
กระทรวงเกี่ยวกับการลงทุนฉบับที่ ๒ * เพื่อให้เงินที่บริษัทนำไปลงทุนนั้นได้นำไปลงทุนใน
แหล่งที่ไม่มีความเสี่ยงภัยสูง โดยกำหนดประเภทของหลักทรัพย์ที่จะนำไปลงทุนได้ และ
อัตราส่วนที่จะนำไปลงทุนได้เป็นจำนวนเงินเท่าใด การกำหนดอัตราส่วนเพื่อให้เกิดการ
กระจายของการลงทุนเป็นการลดความเสี่ยงที่จะสูญเสียเงินทุนในจำนวนมากถ้านำไปลงทุน
ไว้แหล่งเดียว ซึ่งข้อกำหนดเกี่ยวกับการลงทุนมีดังนี้

๑. ข้อบังคับ

๑.๑ พันธบัตรรัฐบาลไทย บริษัทจะลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลไทยได้โดย
ไม่จำกัดจำนวน

๑.๒ พันธบัตรที่กระทรวงการคลัง คำประกันทั้งค้ำเงินและคอกเบี้ย
บริษัทจะขอได้ไม่เกินร้อยละสิบห้าของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุล ที่มีอยู่ในวันสิ้นปี

* กูรายละเอียดในภาคผนวก ข.

บัญชีครั้งสุดท้าย ตัวอย่างเช่น งบดุล ณ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๒๐ บริษัทมีสินทรัพย์อยู่ ๓๐๐ ล้านบาท ฉะนั้น ในระหว่างปี ๒๕๒๑ บริษัทจะซื้อพันธบัตรประเภทนี้โดยรวมทั้งสิ้นไม่เกิน ๗๕ ล้านบาท

๑.๓ พันธบัตรธนาคารระหว่างประเทศที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนา ซึ่งต้องปราศจากภาระค้ำประกัน บริษัทจะซื้อได้ไม่เกินร้อยละยี่สิบห้าของสินทรัพย์ของบริษัท ตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย

๒. ซื้อหรือซื้อลดหลักทรัพย์ของกระทรวงการคลัง หรือองค์การหรือรัฐวิสาหกิจที่เป็นนิติบุคคล ซึ่งมีพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งขึ้นได้โดยไม่จำกัดจำนวน

๓. ซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งปราศจากภาระค้ำประกัน บริษัทจะซื้อได้ตามมูลค่าของหุ้นหรือหุ้นกู้ที่ค้างไว้รวมกันไม่เกินร้อยละยี่สิบห้าของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย

๔. ซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ของบริษัทจำกัดที่จดทะเบียนในประเทศไทย ซึ่งมีได้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย เว้นแต่บริษัทจำกัดที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเฉพาะการประกัน

คอ
ในกรณีซื้อหุ้นของบริษัทจำกัดที่ประกอบธุรกิจประกันชีวิต บริษัทจำกัดนั้นต้องไม่เป็นสาขาของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตในราชอาณาจักร

๔.๑ ถ้าเป็นการซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ของบริษัทจำกัด ซึ่งประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม เกษตรกรรมหรือการขนส่ง บริษัทจะซื้อได้ไม่สูงกว่ามูลค่าของหุ้นหรือหุ้นกู้ที่ค้างไว้ หรือเป็นการซื้อในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้งนี้ รวมกันไม่เกินร้อยละยี่สิบห้าของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย การซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ของแต่ละบริษัทจำกัดดังกล่าวบริษัทจะซื้อได้ไม่เกินร้อยละยี่สิบห้าของเงินทุนชำระแล้วของบริษัทจำกัด และบริษัทจำกัดนั้นต้องมี

- (ก) เงินที่ชำระแล้วไม่ต่ำกว่าสองล้านบาท
- (ข) ทรัพย์สินเพื่อใช้ในการประกอบการไม่ต่ำกว่าร้อยละ เจ็ดสิบ

ของสินทรัพย์ของบริษัทจำกัดตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย

(ค) ทรัพย์สินเกินกว่าหนี้สิน

(ง) ถ้าไรสุทธิไม่ต่ำกว่าร้อยละสิบต่อปีของทุนที่ชำระแล้ว คิดต่อกันไม่น้อยกว่าสองปีก่อนปีชำระหนี้หรือหุ้นกู้ในคราวหลักทรัพย์สินแห่งประเทศไทย

แต่ในกรณีซื้อหุ้นกู้ธนาคารในประเทศต่างประเทศนั้น บริษัทจำกัดนั้นไม่ต้องมีลักษณะตาม (ก) (ข) (ค) และ (ง) แต่ถาบริษัทจำกัดนั้นเป็นบริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นใหม่หรือประกอบธุรกิจมายังไม่ครบสองปีนับแต่วันจดทะเบียน บริษัทจำกัดนั้นต้องมีทุนจดทะเบียนไม่ต่ำกว่าสิบลานบาท

๘.๒ ถ้าเป็นการซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ของบริษัทจำกัดซึ่งประกอบธุรกิจในการขายหรือให้เช่าที่ดินและอาคารบริษัทจะซื้อได้ไม่สูงกว่ามูลค่าของหุ้นหรือหุ้นกู้ที่ค้างไว้หรือเป็นการซื้อในคราวหลักทรัพย์สินแห่งประเทศไทย ทั้งนี้ รวมกันไม่เกินร้อยละสิบของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย การซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ของแต่ละบริษัทจำกัดดังกล่าวบริษัทจะซื้อได้ไม่เกินร้อยละสิบห้าของเงินทุนที่ชำระแล้วของบริษัทจำกัด และบริษัทจำกัดนั้นต้องมี

(ก) ทุนที่ชำระแล้วไม่ต่ำกว่าหกลานบาท

(ข) ที่ดินและอาคารมีมูลค่าไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของสินทรัพย์ของบริษัทจำกัด

ตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย

(ค) ทรัพย์สินเกินกว่าหนี้สิน

(ง) ถ้าไรสุทธิไม่ต่ำกว่าร้อยละสิบต่อปีของทุนที่ชำระแล้วคิดต่อกันไม่น้อยกว่าสองปีก่อนปีชำระหนี้หรือหุ้นกู้ในคราวหลักทรัพย์สินแห่งประเทศไทย

แต่ในกรณีซื้อหุ้นกู้ที่มีธนาคารในประเทศต่างประเทศนั้น บริษัทจำกัดนั้นไม่ต้องมีลักษณะตาม (ก) (ข) (ค) และ (ง) แต่ถาบริษัทจำกัดนั้นเป็นบริษัทที่ตั้งขึ้นใหม่หรือประกอบธุรกิจมายังไม่ครบสองปีนับแต่วันจดทะเบียน บริษัทจำกัดนั้นต้องมีทุนจดทะเบียนไม่ต่ำกว่าสิบลานบาทและ เงินสง ไซ่ค่าหุ้นต้องไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของมูลค่าหุ้นที่ค้างไว้

๔.๓ ถ้าเป็นการซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ของบริษัทจำกัดซึ่งประกอบธุรกิจประกันชีวิต บริษัทจะซื้อไคคอปเมื่อได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากนายทะเบียนประกันวินาศภัย และจะซื้อไคไม่สูงกว่ามูลค่าของหุ้นหรือหุ้นกู้ที่ค้างไว้หรือเป็นการซื้อในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้งนี้ รวมกันไม่เกินร้อยละสิบของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย การซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ของแต่ละบริษัทจำกัดดังกล่าว บริษัทจะซื้อไคไม่เกินร้อยละสิบของเงินทุนชำระแล้วของบริษัทจำกัดนั้น

๔.๔ ถ้าเป็นการซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ของบริษัทจำกัด ซึ่งประกอบธุรกิจเฉพาะ การประกันของบริษัทจะซื้อไคไม่สูงกว่ามูลค่าของหุ้นหรือหุ้นกู้ที่ค้างไว้ หรือเป็นการซื้อในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้งนี้ รวมกันไม่เกินร้อยละสิบของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย การซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ของแต่ละบริษัทจำกัดดังกล่าว บริษัทจะซื้อไคไม่เกินร้อยละสิบของเงินทุนชำระแล้วของบริษัทจำกัดเท่านั้น

๔.๕ ถ้าเป็นการซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ของบริษัทจำกัด ซึ่งประกอบธุรกิจอื่น นอกจาก ๔.๑ ๔.๒ ๔.๓ และ ๔.๔ บริษัทจะซื้อไคคอปเมื่อได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากนายทะเบียนประกันวินาศภัย และจะซื้อไคไม่สูงกว่ามูลค่าของหุ้นหรือหุ้นกู้ที่ค้างไว้หรือเป็นการซื้อในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้งนี้ รวมกันไม่เกินร้อยละสิบของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย การซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ของแต่ละบริษัทจำกัดดังกล่าว บริษัทจะซื้อไคไม่เกินร้อยละสิบของเงินทุนชำระแล้วของบริษัทจำกัด และบริษัทจำกัดนั้นต้องมี

(ก) ทรัพย์สินเกินกว่าหนึ่งล้าน

(ข) กำไรสุทธิไม่ต่ำกว่าร้อยละสิบของทุนชำระแล้วติดต่อกัน

ไม่น้อยกว่าสองปีก่อนปีซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้

แต่ในกรณีซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ที่มีธนาคารในประเทศค้ำประกันบริษัทจำกัดนั้นไม่ต้องมีลักษณะตาม (ก) และ (ข) และในกรณีซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยบริษัทจำกัดนั้นไม่ต้องมีลักษณะตาม (ข)

ในกรณีเป็นการซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ตาม ๔.๑ ๔.๒ ๔.๓ ๔.๔ หรือ ๔.๕ โดยมีไคแมนคลาคลัทธ์พวยแห่งประเทศไทยในราคาที่สูงกว่ามูลค่าของหุ้นหรือหุ้นกู้ที่ซื้อไว้ จะต้องได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากนายทะเบียนประกันวินาศภัย

๕. ซื้อหุ้นของนิติบุคคลที่ประกอบธุรกิจประกันชีวิตในต่างประเทศ แต่นิติบุคคลนั้นต้องไม่มีสาขาในราชอาณาจักร บริษัทจะซื้อได้เมื่อได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากนายทะเบียนประกันวินาศภัย และจะซื้อได้รวมกันไม่เกินร้อยละสิบของเงินกองทุนของบริษัท

๖. ซื้อตั๋วแลกเงินหรือตั๋วสัญญาใช้เงิน แบ่งเป็นประเภทดังนี้

๖.๑ ซื้อตั๋วแลกเงินที่ธนาคารในประเทศ หรือบริษัทเงินทุนเป็นผู้รับอำนวยการใช้เงิน ทั้งจำนวนตามตั๋วแลกเงิน หรือตั๋วสัญญาใช้เงินที่ธนาคารในประเทศเป็นผู้ค้าประกัน

๖.๒ ซื้อตั๋วแลกเงินหรือตั๋วสัญญาใช้เงินโดยบริษัทเงินทุนเป็นผู้ส่งจ่าย หรือเป็นผู้ออกตั๋ว

(๑) การซื้อตั๋วแลกเงินหรือตั๋วสัญญาใช้เงินตาม ๖.๑ หรือ ๖.๒ ทั้งนี้ ตั๋วแลกเงินหรือตั๋วสัญญาใช้เงินที่บริษัทเงินทุนเป็นผู้รับอำนวยการ หรือเป็นผู้ส่งจ่ายหรือเป็นผู้ออกตั๋วสัญญาใช้เงิน โดยมีธนาคารในประเทศเป็นผู้ค้าประกัน บริษัทจะซื้อได้รายหนึ่งไม่เกินร้อยละห้า และเมื่อรวมกันทุกรายแล้วคงไม่เกินร้อยละสิบห้าของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีมูลค่าที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย แต่ตั๋วแลกเงินและตั๋วสัญญาใช้เงินดังกล่าวต้อง

(ก) กำหนดเวลาใช้เงินตามตั๋วแลกเงินหรือตั๋วสัญญาใช้เงินได้ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ซื้อ และ

(ข) อัตราดอกเบี้ยตั๋วสัญญาใช้เงินไม่ต่ำกว่าอัตราสูงสุดของดอกเบี้ยที่ธนาคารต้องจ่ายให้แก่ผู้ฝากเงินเมื่อสิ้นระยะเวลาตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทยในขณะที่มีการรับซื้อตั๋วแลกเงินหรือตั๋วสัญญาใช้เงินนั้น

(๒) ในกรณีซื้อตั๋วแลกเงินหรือตั๋วสัญญาใช้เงินที่บริษัทเงินทุนเป็น

ผู้รับอวัล หรือเป็นผู้สั่งจ่ายหรือเป็นผู้ออกตั๋วสัญญาใช้เงินโดยไม่มีธนาคารในประเทศ เป็นผู้ค้ำประกัน บริษัทจะขอไครายหนึ่งไม่เกินร้อยละสาม และเมื่อรวมกันทุกรายแล้ว ต้องไม่เกินร้อยละแปดของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีครั้งสุดท้าย และบริษัทเงินทุนต้องมี

(ก) ทุนจดทะเบียนไม่ต่ำกว่าสี่สิบล้านบาทและชำระแล้ว

ไม่ต่ำกว่าสิบล้านบาท

(ข) ทรัพย์สินเหนือหนี้สิน

การขอตั๋วแลกเงินหรือตั๋วสัญญาใช้เงินทั้ง (๑) และ (๒) บริษัท จะขอรวมกันได้ไม่เกินร้อยละยี่สิบห้าของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ในวันสิ้นปี บัญชีครั้งสุดท้าย

๗. การใหญ่ขึ้น แบ่งเป็นประเภทใดดังนี้

๗.๑ การใหญ่ขึ้นโดยธนาคารในประเทศ เป็นผู้ค้ำประกันหรือมีหลักทรัพย์ เป็นประกัน

๗.๑.๑ การใหญ่ขึ้นโดยธนาคารในประเทศ เป็นผู้ค้ำประกัน บริษัทจะใหญ่ขึ้นไครายหนึ่งต้องไม่เกินร้อยละห้าและเมื่อรวมกันทุกรายแล้วต้องไม่เกินร้อยละยี่สิบห้าของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย และการ ใหญ่ขึ้นดังกล่าวต้อง

(ก) มีกำหนดเวลาให้คืนเงินที่กู้ยืมไม่เกินหนึ่งปี

(ข) กำหนดการชำระดอกเบี้ยเป็นรายครั้ง ครั้งหนึ่ง

มีระยะเวลาไม่เกินสี่เดือน

๗.๑.๒ การใหญ่ขึ้นโดยมีหลักทรัพย์เป็นประกัน

๗.๑.๒.๑ ถ้าหลักทรัพย์เป็นประกันคือ พันธบัตรรัฐบาล ไทย พันธบัตรที่กระทรวงการคลังค้ำประกันทั้งคั่นเงินและดอกเบี้ย พันธบัตรธนาคารระหว่างประเทศที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนา หรือหุ้นกู้โดยธนาคารในประเทศค้ำประกัน พันธบัตรหรือหุ้นกูงดงามนั้นต้องปราศจากภาระค้ำพัน บริษัทจะใหญ่ขึ้นได้ไม่เกินร้อยละ

สิทธิของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย จำนวนเงินที่ให้ออกกู้ยืมแต่ละรายเมื่อรวมกับดอกเบี้ย ตลอดจนระยะเวลาที่ให้ออกกู้ยืมแล้วจะต้องไม่เกินราคาที่ตั้งไว้ และการให้ออกกู้ยืมดังกล่าวต้อง

- (ก) มีกำหนดเวลาให้คืนเงินที่กู้ยืมไม่เกินสองปี
- (ข) กำหนดการชำระคืนเงินและดอกเบี้ยเป็นรายครั้ง

ครั้งหนึ่งมีระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี

๓.๑.๒.๒ ถ้าจำนวนอสังหาริมทรัพย์นอกจากที่กล่าวใน

๓.๑.๒.๓ เป็นประกันการกู้ยืม อสังหาริมทรัพย์นั้นต้องไม่มีการจำนองกับผู้อื่นค้ำประกันอยู่ และบริษัทจะให้ออกกู้ยืมใดรายหนึ่งต้องไม่เกินร้อยละสาม และเมื่อรวมกันทุกรายแล้วต้องไม่เกินร้อยละสามสิบของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย จำนวนเงินที่ให้ออกกู้ยืมแต่ละรายต้องไม่เกินร้อยละเจ็ดสิบของราคาอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นประกันตามราคาประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายที่ดิน หรือตามราคาซื้อขายในตลาดตามหลักเกณฑ์ที่นายทะเบียนประกันวินาศภัยกำหนดแล้วแต่กรณี และการให้ออกกู้ยืมดังกล่าวต้อง

- (ก) มีกำหนดเวลาให้คืนเงินที่กู้ยืมไม่เกินสามปี
- (ข) กำหนดการชำระคืนเงินและดอกเบี้ยเป็นรายครั้ง

ครั้งหนึ่งมีระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี

๓.๑.๒.๓ ถ้าจำนวนที่ดินและอาคารซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัย

เป็นประกันการกู้ยืม จำนวนเงินที่ให้ออกกู้ยืมแต่ละรายต้องไม่เกินร้อยละแปดสิบของราคาทรัพย์สินที่ประกันตามราคาซื้อขายในตลาดตามหลักเกณฑ์ที่นายทะเบียนประกันวินาศภัยกำหนดและไม่ได้ให้เกินสี่แสนบาท บริษัทจะให้ออกกู้ยืมใดเมื่อรวมกันทุกรายแล้วต้องไม่เกินร้อยละสิบห้าของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย และการให้ออกกู้ยืมดังกล่าวต้อง

- (ก) มีกำหนดเวลาให้คืนเงินที่กู้ยืมไม่เกินสิบห้าปี
- (ข) กำหนดการชำระคืนเงินและดอกเบี้ยเป็นรายครั้ง

ครั้งหนึ่งมีระยะเวลาไม่เกินสามเดือน

อาคารที่เป็นการประกันการกู้ยืม ต้องมีประกันวินาศภัยเป็น

จำนวนเงินไม่ต่ำกว่ามูลค่าของอาคารนั้น โดยให้บริษัทเป็นผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประ-

กันภัยตลอดระยะเวลาตามสัญญาฉบับนี้ ถ้ามีผู้เช่าทำสัญญาเช่าประกันการชำระหนี้ตามแบบที่
นายทะเบียนประกันวินาศภัยกำหนด บริษัทจะเป็นผู้รับจำนองทั้งหมดหรือบางส่วนรวมกับผู้
เช่าประกันการชำระหนี้ก็ได้

๗.๒ ในกรณีที่บริษัทจำกัดที่จัดสรรที่ดิน หรือที่ดินและอาคารซึ่งจัดสรรตาม
กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการจัดสรรที่ดิน โดยธนาคารในประเทศเป็นผู้เช่าประกันหรือมีหลัก-
ทรัพย์เป็นประกัน บริษัทผู้ยืมต้องมี

- (ก) ทุนที่ชำระแล้วไม่ต่ำกว่าสิบลานบาท
- (ข) ที่ดินและอาคารที่มีมูลค่าไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของสินทรัพย์บริษัทจำกัด

ตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย

การให้กู้ยืมดังกล่าวต้อง

- (ก) มีกำหนดเวลาให้คืนเงินกู้ยืมไม่เกินห้าปี
- (ข) กำหนดการชำระต้นเงินและดอกเบี้ยเป็นรายครั้ง ครั้งหนึ่งมี

ระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี

ในการให้กู้ยืมนี้ บริษัทจะให้กู้ยืมโดยมีธนาคารในประเทศเป็นผู้เช่าประกันหรือ
มีหลักทรัพย์ที่ปราศจากภาระติดพันเป็นประกัน บริษัทจะให้กู้ยืมได้รายหนึ่งไม่เกินร้อยละห้าและ
เมื่อรวมกันทุกรายแล้วต้องไม่เกินร้อยละสิบของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ในวันสิ้น
ปีบัญชีครั้งสุดท้าย

ในกรณีที่มีหลักทรัพย์เป็นประกันและหลักทรัพย์นั้นเป็นอสังหาริมทรัพย์ บริษัท
จะให้กู้ยืมได้รายหนึ่งไม่เกินร้อยละเจ็ดสิบของราคาอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นประกันตามราคา
ประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายที่ดิน หรือตามราคาซื้อขายในตลาดตาม
หลักเกณฑ์ที่นายทะเบียนกำหนดแล้วแต่กรณี และถ้าอสังหาริมทรัพย์นั้นมีอาคารรวมอยู่ด้วยจะต้อง
มีประกันวินาศภัยอาคารเป็นจำนวนเงินไม่ต่ำกว่าราคาที่บริษัทประเมินให้ใช้เป็นหลักประกัน โดย
ให้บริษัทเป็นผู้รับประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัย

๗.๓ ในกรณีที่การเคหะแห่งชาติ บริษัทจะให้กู้ยืมได้ไม่เกินร้อยละสิบห้า
ของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย และการให้กู้ยืมดังกล่าวต้อง

- (ก) มีกำหนดเวลาให้คืนเงินที่กู้ยืมไม่เกินสิบห้าปี
- (ข) กำหนดการชำระดอกเบี้ยเป็นรายครึ่ง ครั้งหนึ่งมีระยะเวลา

ไม่เกินหนึ่งปี

๗.๔ โกงกู้ยืมแกสทกรณการเกษตรที่คงเงินตามกฎหมายว่าควบคุม บริษัท จะให้กู้ยืมใดแต่ละรายต้องไม่เกินร้อยละ ห้า ของสินทรัพย์ของสทกรณตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย และเมื่อรวมกันทุกรายแล้วต้องไม่เกินร้อยละ สอง ของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย และการให้กู้ยืมดังกล่าวต้อง

- (ก) มีกำหนดเวลาให้คืนเงินที่กู้ยืมไม่เกินสามปี
- (ข) กำหนดการชำระดอกเบี้ยเป็นรายครึ่ง ครั้งหนึ่งมีระยะเวลา

ไม่เกินหนึ่งปี

๗.๕ การให้กู้ยืมแก่เกษตรกร เพื่อใช้ในการเกษตรโดยมีมูลค่าประกัน บริษัท จะให้กู้ยืมใดแต่ละรายไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และเมื่อรวมกันทุกรายแล้วต้องไม่เกินร้อยละ ห้า ของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย และการให้กู้ยืมดังกล่าวต้อง

- (ก) มีเกษตรกรที่อยู่ในตำบลเดียวกันสองคนเป็นมูลค่าประกัน และมูลค่าประกันต้องไม่มีหนี้สินหรือภาระค่าประกัน ผู้ยื่นอยู่แล้ว ในวันที่ค่าประกัน
- (ข) มีกำหนดเวลาให้คืนเงินที่กู้ยืมไม่เกินสองปี

๗.๖ โกงกู้ยืมแก่พนักงานบริษัท โดยมีมูลค่าประกัน บริษัทจะให้กู้ยืมได้รายละไม่เกินยี่สิบเท่าของเงินเดือนหรือเงินที่ได้รับจากบริษัท ในขณะที่กู้ยืม แต่ไม่เกินห้าหมื่นบาท และเมื่อรวมกันทุกรายแล้วต้องไม่เกินร้อยละ สาม ของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย และการให้กู้ยืมดังกล่าวต้อง

- (ก) มีพนักงานในบริษัทเดียวกันที่มีเงินเดือนสูงกว่าเงินเดือนของผู้เป็นมูลค่าประกัน
- (ข) มีกำหนดเวลาให้คืนเงินที่กู้ยืมไม่เกินห้าปี
- (ค) กำหนดชำระคืนเงินและดอกเบี้ยเป็นรายเดือน

เป็นมูลค่าประกัน

ใช้บังคับ หรือที่ดินที่ตกเป็นของบริษัทยังคงอยู่ เนื่องจากภาระหนี้ภายหลังวันที่พระราชบัญญัติดังกล่าวใช้บังคับ บริษัทจะดำเนินการไต่เฉพาะเท่าที่จำเป็นเพื่อการขายที่ดินดังกล่าวเท่านั้น และจำนวนเงินที่ใช้ในการจัดจำหน่ายที่ดินนั้นต้องไม่เกินร้อยละสิบของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย ทั้งนี้ บริษัทจะดำเนินการไต่เมื่อใดเสนอโครงการค่อนนายทะเบียนประกันวินาศภัย และได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากนายทะเบียนประกันวินาศภัยแล้ว

๘. ผูกเงินไว้กับธนาคารในประเทศไทยโดยได้รับดอกเบี้ย บริษัทจะลงทุนในการฝากเงินได้โดยไม่จำกัดจำนวน

นอกจากการควบคุมประเภทของธุรกิจที่บริษัทจะลงทุนได้แล้ว ในกฎกระทรวงฉบับที่ ๒ ยังได้กำหนดการควบคุมในการลงทุนของบริษัทในหลายประเภทธุรกิจ และการลงทุนก่อนที่กฎกระทรวงฉบับที่ ๒ จะออกใช้บังคับต่อไปคือ

๑. การซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ตามข้อ ๓ และข้อ ๔ บริษัทจะซื้อได้รวมกันไม่เกินร้อยละสิบของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย

๒. การซื้อตัวแลกเงิน หรือตัวสัญญาใช้เงิน หรือการใหญ่ตามข้อ ๖ หรือ ๗.๑ บริษัทจะซื้อหรือใหญ่ได้รวมกันไม่เกินร้อยละสิบห้าของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย

๓. การใหญ่ตามข้อ ๗.๑.๒.๒ และข้อ ๗.๑.๒.๓ บริษัทจะใหญ่ได้รวมกันไม่เกินร้อยละสิบของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย

๔. การใหญ่ตามข้อ ๗.๒ ข้อ ๗.๓ ข้อ ๗.๔ ข้อ ๗.๕ และข้อ ๗.๖ บริษัทจะใหญ่ได้ไม่เกินร้อยละสามสิบของสินทรัพย์ของบริษัทตามบัญชีงบดุลที่มีอยู่ในวันสิ้นปีบัญชีครั้งสุดท้าย

จากข้อ ๒ ข้อ ๓ และข้อ ๔ ที่กล่าวนี้ การลงทุนใน ๓ ข้อดังกล่าว บริษัทจะต้องกำหนดอัตราดอกเบี้ยการใหญ่ไว้ไม่ต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยสูงสุดที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนดให้ธนาคารในประเทศไทยต้องจ่ายให้แก่ผู้ฝากเมื่อสิ้นระยะเวลาในขณะที่ยก

๕. ผู้ส่งจ่ายตัวแลกเปลี่ยนหรือตัวสัญญาใช้เงิน ผู้กู้ยืมหรือผู้ค้ำประกันตามข้อ ๖. ข้อ ๗.๑ ข้อ ๗.๒ ข้อ ๗.๕ และข้อ ๗.๖ ต้องไม่เป็นกรรมการของบริษัท สามีหรือภริยาของกรรมการของบริษัท หรือในกรณีบุคคลดังกล่าวเป็นนิติบุคคล หรือเป็นหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือหุ้นส่วนนั้นต้องไม่มีกรรมการของบริษัทหรือสามีหรือภริยาของกรรมการของบริษัทเป็นกรรมการผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคลหรือเป็นหุ้นส่วนประเภทไม่จำกัดความรับผิดหรือเป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนสามัญแล้วแต่กรณี นอกจากนั้นหลักทรัพย์ต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้เป็นหลักทรัพย์ประกันในกรณีดังกล่าวจะต้องไม่เป็นของบุคคลธรรมดา นิติบุคคลหรือหุ้นส่วนที่ตั้งระบุนิติบุคคล

๖. ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ถ้าบริษัทใดใหญ่มีโดยมีผู้ค้ำประกัน หรือมีหลักทรัพย์เป็นประกันซึ่งไม่เป็นไปตามที่ระบุนไว้ในข้อ ๕ ที่กล่าวมานี้ หรือใหญ่มีแต่ละรายการกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ ๗.๑.๒.๒ หรือข้อ ๗.๑.๒.๓ ให้บริษัทนั้นดำเนินการดังกล่าวต่อไปได้เพียงสิ้นภาระหรือสิ้นระยะที่ผูกพันไว้ตามสัญญาหรือข้อตกลงที่มีอยู่ต่อกันในวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับเป็นกรณี ๆ ไป สำหรับกรณีที่บริษัทใหญ่ยืมรวมกันทุกรายเกินกว่าจะนวนที่กำหนดไว้ในข้อ ๗.๑.๒.๒ หรือข้อ ๗.๑.๒.๓ บริษัทจะตองหยุดลงทุนประกอบกิจการนั้น ๆ จนกว่าการจะเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้แล้วแต่กรณี

๗. ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ถ้าบริษัทใดถือหุ้นหรือหุ้นกู้ไว้ซึ่งไม่เป็นไปตามเงื่อนไขในข้อ ๓ หรือข้อ ๔ ให้บริษัทดำเนินการให้ถูกต้องภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงฉบับที่ ๖ ใช้บังคับ

การควบคุมบริษัทประกันวินาศภัยโดยสถาบันประกันภัย

ขณะนี้บริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทยได้เป็นสมาชิกอยู่ในสมาคมประกันวินาศภัย ซึ่งการก่อตั้งสมาคมประกันวินาศภัยนี้เริ่มอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๑๐ ก่อนหน้านั้นบริษัทประกันวินาศภัยทั้งหลายก็ได้รวมตัวกันอยู่ในหลายสมาคม แต่เมื่อกรมการค้าภายใน กระทรวงเศรษฐกิจ ได้ตราพระราชบัญญัติควบคุมการค้าทั้งหลายขึ้นเมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๑๔ สมาคมเหล่านั้นก็รวมกันเป็นสมาคมเดียว คือ สมาคมประกันวินาศภัย ซึ่งได้ดำเนิน

งานและให้บริการแก่บริษัทสมาชิกตลอดมา โดยมีวัตถุประสงค์ของสมาคม ดังนี้

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบวิสาหกิจอันเกี่ยวกับการประกันภัย
๒. สนับสนุนและช่วยเหลือสมาชิก แก่ผู้ประกอบการของชาติของต่าง ๆ รวมทั้งเจรจา ทำความตกลงกับบุคคลภายนอก เพื่อประโยชน์ร่วมกันในการประกอบวิสาหกิจที่อยู่ในวัตถุประสงค์
๓. ทำการวิจัยและให้คำแนะนำและความช่วยเหลือแก่สมาชิก เกี่ยวกับการประกอบวิสาหกิจประเภทที่อยู่ในวัตถุประสงค์
๔. ส่งเสริมความร่วมมือ ความสามัคคี และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างสมาชิก
๕. ประนีประนอมข้อพิพาทระหว่างสมาชิก หรือระหว่างสมาชิกกับบุคคลภายนอก
๖. ร่วมมือกับรัฐบาลในการส่งเสริมกิจการของสมาชิกของสมาคม
๗. วางระเบียบให้สมาชิกปฏิบัติหรืองดเว้นการปฏิบัติ เพื่อให้การประกอบวิสาหกิจเกี่ยวกับการประกันภัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย
๘. สมาคมการค้ำไม่มวัตถุประสงค์ที่จะดำเนินการในทางการเมือง
๙. สอดส่องติดตามความเคลื่อนไหวของกิจการประกันภัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ เพื่อให้เป็นประโยชน์แก่การประกอบธุรกิจประกันภัยและเศรษฐกิจของประเทศ
๑๐. ให้การศึกษาแลกเปลี่ยนและเผยแพร่ความรู้ในทางวิชาการ ตลอดจนข่าวสารอันเกี่ยวกับธุรกิจประกันภัย
๑๑. ทำสถิติหรือเอกสาร รวมทั้งทำการวิจัยเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจประกันภัย
๑๒. ร่วมมือกับรัฐบาลในการส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยและกำหนดระเบียบการต่าง ๆ ให้สมาชิกถือปฏิบัติหรืองดเว้นการปฏิบัติ เพื่อให้การประกอบธุรกิจประกันภัยดำเนินการไปโดยเรียบร้อย

๑. สมาคมประกันวินาศภัย, "ข้อบังคับของสมาคมประกันวินาศภัย" (กรุงเทพมหานคร: ประชุมทองการพิมพ์, [ม.ป.ป.]), ๒ - ๓.

๑๓. เสนอข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการประกันภัยค่อหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องหรือสถาบันอื่น ๆ

๑๔. จัดตั้งสโมสรและอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการสวัสดิการสมาชิกตามระเบียบการซึ่งคณะกรรมการบริหารจะได้อำหนด

จากวัตถุประสงค์ประสงคนี้จะเห็นได้ว่า สมาคมมีนโยบายที่จะสนับสนุนให้กิจการประกันวินาศภัยในประเทศไทยดำเนินไปโดยเรียบร้อย ทางสมาคมประกันวินาศภัยได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการแต่ละประเภทของการประกัน โดยมีพนักงานของบริษัทซึ่งเป็นสมาชิกของสมาคมเป็นอนุกรรมการร่วมกันพิจารณาปัญหาต่าง ๆ ในประเภทการประกันภัยนั้น ๆ เพื่อให้การดำเนินธุรกิจประกันภัยนั้น ๆ เป็นไปโดยเรียบร้อย เช่น ร่วมกันพิจารณาอัตราเบี้ยประกันการจ่ายสินไหมทดแทน เป็นต้น สมาคมฯ มีหน้าที่ออกระเบียบข้อบังคับให้บริษัทปฏิบัติงานให้เป็นแบบแผนเดียวกันและถ้าบริษัทใดฝ่าฝืนก็จะถูกลงโทษ.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย